

- unei *Comisii Alb-Negru* și
- unei *Comisii Color*

în locul vechilor *Comisii Artistice* și *Color*.

Alegerea acestor denumiri este bazată pe următoarele raționamente: indicarea „artistică” în denumirea unei comisii este de prisos, deoarece există deja cuvântul „Artă” în FIAP. În plus, separarea „artistic” și „color” este mai degrabă jignitoare pentru fotografia color, ca și cum aceasta nu ar putea fi „artistică”. Prin noua concepere a comisiilor FIAP, o *Comisie Tehnică* devine inutilă.

Cum există deja o *Comisie Audio-Vizuală* (noua denumire pentru vechea *Comisie Diaporama*) și o *Comisie Natura* (care toamă a fost creată în Australia), FIAP dispune deci de comisii pentru fiecare din marile discipline în fotografie.

* * *

DOCUMENT 192 F

Către toate federațiile naționale,

Urmare a anunțurilor deja făcute, avem plăcerea de a vă confirma că :

Al 16-lea CONGRES al F.I.A.P. va avea loc la Helsingor, Danemarca între 23 și 28 august 1981

Federațiile naționale care doresc ca vreo chestiune de importanță capitală pentru buna desfășurare a activității FIAP, să fie trecută pe ordinea de zi a Congresului, trebuie să-l înștiințeze de aceasta pe Secretarul General înainte de 1 aprilie 1981 cel mai târziu.

Eventualele candidaturi la un post în Comitetul Director trebuie să parvină la Secretariatul General cel mai târziu la 1 aprilie 1981, cu scopul de a se putea prezenta o listă de candidați delegaților chiar la deschiderea Congresului. Candidații trebuie să opteze pentru o funcție anume și să alăture candidaturii lor un „curriculum vitae” complet.

Maurice Dorikens
Secretar General

Odette Bretscher
Președintă

DOCUMENT 193 F

Regulamentul IMFIAP

Acest document înlocuiește documentul 171 F.

A. Definiție

Orice persoană, club, organizație culturală sau firmă, care dorește să exprime sprijinul său Federației Internaționale de Artă Fotografică, poate deveni Membru Individual (IMFIAP) al acesteia.

B. Condiții

B.1. În principiu, afilierea individuală este rezervată persoanelor din țările neafiliate la FIAP. Totuși, afilierea individuală de persoane, cluburi sau organizații culturale domiciliile într-o țară membră a FIAP este posibilă, dar numai dacă federația națională își dă asentimentul. Comitetul Director al FIAP va decide în fiecare caz. Pentru afilierea de firme, această autorizație nu este necesară.

B.2. Afilierea individuală începe la 1 ianuarie al fiecărui an și durează un an. Ea este automat prelungită.

B.3. Cotizațiile anuale sînt fixate după cum urmează :

- persoane individuale 50, - DM
- cluburi sau organizații 150, - DM
- firme : cel puțin 600, - DM

Cotizația este plătită trezorerului FIAP.

C. Avantajele titularilor IMFIAP.

C.1. Titularii IMFIAP au dreptul să asiste la Congresele FIAP. Ei pot, dacă este cazul, să ia parte la voturile consultative (voturile deciseive sînt rezervate federațiilor naționale reprezentate la Congres).

C.2. Ei pot supune propuneri diferitelor Comisii ale FIAP, în scopul ameliorării activității FIAP. Dacă este cazul, FIAP poate consulta titularii IMFIAP, specialiști într-un domeniu sau altul,

C.3. Ei pot prezenta noi candidați IMFIAP (respectind condițiile enumerate mai sus).

C.4. În țările, unde nu există federații naționale afiliate la FIAP, titularii IMFIAP au dreptul de a cere patronajul FIAP pentru Saloane internaționale la care ei sînt interesați (ca organizatori, membri în juriu) și de a propune candidați la distincții FIAP.

C.5. Titulații IMFIAP primesc toate documentele editate de FIAP și de Comisiile FIAP (cit și procese verbale ale reuniunilor, regulamente, liste de saloane cu patronaj etc.).

C.6. Inițialele IMFIAP pot fi utilizate în toate circumstanțele. Totodată, titularii vor evita să comită un abuz de încredere, căci acordind titlul IMFIAP, FIAP contează pe buna lor credință.

C.7. Persoanele individuale afiliate ca IMFIAP au dreptul de a purta insigna FIAP în email oranj.

D. Nominalizări IMFIAP

Nominalizarea titularilor IMFIAP este făcută prin Comitetul Director al FIAP cu ocazia reuniunilor ordinare de muncă. Aceste nominalizări sînt retroactive de la 1 ianuarie al anului în curs. Ele sînt publicate.

Cu ocazia numirii lor IMFIAP primesc :

- Copie după regulamente și alte documente FIAP disponibile ;
- Diplomă IMFIAP ;
- Carnetul de legitimare IMFIAP ;
- Insigna oranj (aceasta numai pentru persoane individuale).

E. Restricții

Titlul IMFIAP nu este o distincție a FIAP nici fotografică, nici onorifică. Se va evita de a atribui inițialelor IMFIAP o altă valoare decît aceea pe care ele o au, și anume că purtătorul sprijină FIAP-ul.

F. Clauză finală

Prezentul regulament poate fi completat sau modificat.

PROTOCOL

Jurizarea diapozitivelor de la al XII-lea FIAP - Foto-Forum al Tineretului, 1980

La cel de al XII-lea Concurs FIAP - Foto-Forum al Tineretului (diapozitive color), organizat pentru Comisia Mondială a Fotografiei pentru Tineret-FIAP (FWCY) de către Societatea Daneză de Fotografie (SDF) au intrat 1034 diapozitive color de la 270 autori din 14 țări.

Fotografiile au venit din următoarele țări, în trei grupe :

	Grupa I		Grupa II		Grupa III		Total	
	Autor DI/		Autor DI/		Autor DI/		Autor DI/	
Argentina	—	—	1	1	5	19	6	20
Australia	1	4	12	48	2	8	15	60
Austria	1	4	—	—	5	20	6	24
Bulgaria	—	—	—	—	10	30	10	30
Danemarca	—	—	2	8	15	57	17	65
R. F. Germania	2	8	14	52	18	71	34	131
Finlanda	1	4	6	16	21	70	28	90
Franta	—	—	3	12	—	—	3	12
R.D. Germania	14	30	21	69	17	58	52	157
Anglia	—	—	1	4	—	—	1	4
Olanda	—	—	4	16	8	33	12	49
Polonia	1	3	3	11	11	34	15	48
Suedia	—	—	—	—	6	28	6	28
Elveția	2	7	17	66	46	167	65	240

În numele SDF-ului, KFAK (Kobenhavns Fotografiske Amator Klub) i-a fost încredințată această sarcină, avind ca organizator pe conducătorul tineretului din SDF, Egon Andersen. Membrii juriului au fost Heinz Hofmann, EFIAP (R.D.G.), Mikael Stendrup, AFIAP (Suedia), Henrik Legarth și Tommy Frenning, Hon EFIAP pp. (ambii Danemarca), iar Tommy Frenning ca președinte.

Jurizarea a avut loc în localul clubului KFAK de la 21 la 23 noiembrie 1980.

Juriul a fost în general dezamăgit de modesta calitate a lucrărilor intrate în ciuda prezentării de altfel foarte bune. Prea multe fotografii – în special din grupa a III-a (grupa de vîrstă mai mare, de la 18 la 25 ani) – erau de-a dreptul neinteresante din punct de vedere artistic.

Surprinzătoare a fost în această privință, calitatea bună a lucrărilor celei mai tinere grupe (pînă la 13 ani.). Însă decepția nu a constituit-o numai calitatea lucrărilor. De asemenea, alegerea subiectelor a fost făcută fără originalitate. Predominau într-un grad foarte înalt, peisaje, animale, flori și fotografii de copii de tip album de familie. Fotografii din lumea proprie a celor tineri erau foarte, foarte puține.

Nu erau fotografii de pe terenuri de joc sau sport, din școli, de la diferitele momente de recreație ale tineretului, cu excepția unei secvențe de cercetare. Nu erau scene de vacanță și aproape nici o fotografie din activitatea tinerilor sau din viața în societate în general.

Rezultatele concursului pot fi văzute în Apendix, aici vom menționa numai că, Cupa FIAP a Comisiei Mondiale a fost acordată Elveției și că medaliile de argint FIAP au fost acordate lui Ian Hope, Australia și Andreas Kump, Austria (ambii din grupa a I-a) și lui Peter Steingerwald, FRD și Karsten Kristiansen, Danemarca (grupa a III-a). Nici o medalie de argint FIAP

nu a fost acordată la grupa a II-a, întrucît juriul nu a găsit fotografii de o calitate care să merite această înaltă distincție. Marea Medalie Specială a FWCY a fost acordată de această dată la doi autori, care au dobîndit același număr de puncte pentru lucrările lor, și anume: Ian Hope, Australia (grupa a I-a) și Karsten Kristiansen, Danemarca (grupa a III-a). Ambii au avut colecții de o bună calitate fără fotografii slabe.

Membrii juriului au dedus că o mare parte a fotografiilor prezentate, în special de la colecțiile naționale, este foarte probabil că au fost prezentate numai pentru a aduna puncte pentru Cupa Challenge.

De aceea juriul propune ca, Comisia Mondială cu prima ocazie să introducă regula de: un punct pentru fiecare fotografie prezentată, putînd fi luate în considerare la o jurizare pînă la 240 de lucrări din fiecare țară. Juriul propune ca, Comisia în același timp să încerce să găsească căi și mijloace să ridice calitatea fotografiilor și în special să lărgască sfera alegerii subiectelor, atît la nivel național cit și la nivel internațional.

Jurizarea multor diapozitive color a avut loc încă de la început într-o atmosferă amicală. Discuțiile au fost multe și animate, cu privire în principal la fotografii cit și individuale, însă de la început pînă la sfîrșit într-un mod corect, cu sinceritate și respect reciproc, între cei patru membri ai juriului, reprezentanți a trei națiuni și de vîrste diferite (respectiv 27, 30, 57 și 64 de ani).

Copenhaga 24 noiembrie '80

ECOURI • EOURI • EOURI • EOURI • EOURI • EOURI

Tratamente cu obiectivul fotografic. Ion Tipsie. Extras din revista „Urzica” Nr. 667/ianuarie 1981.

Cîteva sute de fotografii, creații ale medicilor de pe toate meridianele globului, s-au reunit la a XV-a biennială internațională de artă fotografică – București 1980, organizată de Fotoclubul medicilor din România, sub patronajul Asociației artiștilor fotografi. Manifestare cu tradiție a acestui fotoclub (președinte: dr. Napoleon Frandin), se înscrie prestigios în efortul de a plasa fotografia în perimetrul artei autentice. Ii spunem fotografie pentru că acesta este termenul consacrat, deși – valoric – s-a depășit demult epoca de pionierat, ca dealtfel și nivelul lui „Zimbiți, vă rog!” sau „Uite pășărica!”

Plăcută surpriză, mulți expozanți de la noi și de aiurea s-au dovedit și excelenți „vînători” de imagini menite să încinte ochiul, să descrețească fruntea și să stîrnească zîmbetul curat. Că aceștia au fost primii beneficiari ai situației concrete care i-a bîndispus, nu-i de mirare, toți avem norocul să asistăm la întîmplări, fenomene și stări ce au darul să ne mai scoată din ale noastre. Dar să ai grijă și răbdare să copiezi starea generatoare de umor și momentul comic al unei situații și să le porți ca pe ștafetă pentru a le transmite privitorilor spre bucuria și mulțumirea lor, mi se pare un act de mare generozitate, de care nu-i capabil decît un producător de artă, inspirat și spiritual, iar medicii au reușit pe deplin, transformîndu-ne, de această dată cu ajutorul obiectivului fotografic, dar cu mijloace specifice umorului, în pacienți optimiști.

– Articol însoțit de 6 imagini fotografice –

Lentila zimbitoare a lui Oseph Cahane. Anton Celaru. Extras din Revista Cultului Mozaic, Nr. 479 din 15 metri 1981.

Tagma binecuvîntată a umoriștilor are și printre fotografi o încrengătură. Oseph Cahane este unul din acești dăruiti ai lentilei zimbitoare. Mărunt, sfios, cu pas legănat, meditativ, omul acesta bate discret, dar neobosit, străzile orașelor și potecile pierdute în singurătăți, pentru a descoperi și înregistra cit mai multe clipe de har și de haz ale spectacolului vieții.

Vocația lui Cahane este risul deschis, generos, juvenil. El habar nu are – ori se prefacă a nu avea habar – că, adesea, comicul este un subterfugiu al tristeții, o reacție instinctivă, compensatoare la dramele în care sîntem implicați. El rămîne orb la difonmitățile ilare, întoarce capul de la tot ce ar stîrni zeflemeaua groasă. Ceea ce îl cucerește este pitorescu inofensiv al unor capricii umane, sînt ticurile noastre nevinovate, este miracolul viețuitoarelor care ne înconjoară, natura cu zăpezile și stîncile ei. Lumea îi apare cu o față surîzătoare și îi inspiră senzația din două-trei-patru cuvinte, care, atașate fotografiilor, le relevă fulgerător tilcurile.

Un film crîncen, prezentat cu ani în urmă, purta titlul „Mondo cane”; era o colecție de monstruoșități, care așezau speța umană alături dacă nu chiar mai prejos de cea canină. Și iată, fotograficul acesta jurat șagăi senine și înțelepte i-a dat replica într-o expoziție care se numea „Mondo Cahane”. În „lumea” lui, omul rămîne o făptură nobilă, care refuză a face din scrișnet și grimasă, din pumn și glonte însemnele sale.

Unul din instantaneele admirate atunci surprindea mai mulți bătrîni, bărbați și femei, așezați pe cîteva bănci, puse cap la cap, în curtea Sinagogii Mari. Secolele rezultate din însumarea anilor străbătuți de aceste personaje ar putea predispuce la reflecții melancolice. Dar nu pe Cahane. El a observat, înainte de toate, un simptom de vitalitate: sprintenul lor taifas. Textul însoțitor suna „Colocviul ultimelor știri”...

Deunăzi, în sala de pe strada Brezoiu a artiștilor fotografi, ne-am întîlnit cu „Zoo Cahane”; noua expoziție a acestui optimism incorigibil. Nici o figură omească pe panouri, dar cită duioșie, bună dispoziție și fierbînte prietenie omenească învaluiu necuvîntătoarele spre care s-a îndreptat aparatul lui Cahane! Un cocoș uriaș îmi amintește de cocoșul celest din celebra povestire „Cucurigu” a lui Isaac Bashevis Singer. Ochii acestia de faianță sînt, sigur, al lui Zdreanță, cățelul din Mărtisorul argezean. Oî din Carpați, niște capre aidoma celor din Kasrilevka, giște, curci, papagali, pelicanii. Din grămezi de nea și cruste de gheață s-au născut „Elefantul zăpezilor” și „Fram, ursul polar”. Un aspru masiv de piatră s-a metamorfozat, din unghiul în care